

være nødvendigt, og det er naturligt, at de have et billigt Krav til Lovgivningsmagten paa, at Arrestationerne, om de end ere et nødvendigt Onde, dog ikke udstrækkes over længere Tid, end det er absolut nødvendigt til Sagernes Undersøgelse og Paakendelse. Jeg tror, som sagt, at Jurisdiktionen vil vide den højtærede Justitsminister Tak for, at han har forelagt dette Lovforslag, og jeg tror, at Beboerne ville vide Lovgivningsmagten megen Tak, om dette Lovforslag blev behandlet med Venlighed og fremmet med Hurtighed. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Sable: Jeg tror, at enhver, som kender noget til Forholdene i den Jurisdiktion, som dette Forslag omhandler, maa erkende, at de Forretninger, som for Djeblykket ere henlagte til Embedet som Byfoged, By- og Raadstuefriver, ere flere, end at de vel kunne bestrides af een Mand, som med Omhu vil forestaa sin Embedsgerning, og at det for saa vidt er ønskeligt, om Embedet kunde blive delt. En anden Sag er, hvorledes Folketinget bør stille sig under Forhold som de nuværende, hvor der her i Tinget er et levende Duffe om at faa gennemført en Retsreform, og hvor man maaftte kunde argumentere saadan, at dersom man retter og forbedrer paa Forholdene, hvor de for Djeblykket ere mest forrykte, kan Følgen let blive den, at man modarbejder sine egne Interesser, idet man fjerner Ud-sigten til at faa en Retsreform i en nogenlunde nær Fremtid, saaledes som Folketinget ønsker det. Men om man end tager det Standpunkt, hvad jeg i og for sig vilde anse for det heldigste, at man ønsker Embedet i Aarhus delt straks, kan man dog ikke, mener jeg, være saa fornøjet med Regeringens Forslag som den foregaaende ærebe Taler, der var saa tilfreds med det, at han i sin Tale blot behøvede at referere de Bemærkninger, hvormed Ministeren ledsager Forslaget. Jeg mener, der er adskilligt at kritisere i Forslaget. Jeg mener, at den Deling af Forretninger, som efter Forslaget skal finde Sted, ingenlunde er saadan, at der henlægges et rimeligt Antal Forretninger til den ny Embedsmand, og tages det fornødne bort af de Byrder, der paahvile den gamle. Forholdet er nu det, at man efter § 1 vil dele paa den Maade, at Justitsfager og offentlige Politifager skulle paadømmes af den ny Straffedommer, og at han endvidere skal være Formand for Søretten og besørge Retsfriverforretningerne i disse Sager saavel som i de private Politifager. Naar man ser Statistikken efter, viser det sig, at af offentlige Politifager har der været 1,084 i Gen-

nemsnit i de sidste 5 Aar. Men det at besørge et saadant Antal Politifager er rimeligvis kun et Par Timers Arbejde to Gange om Ugen. Jeg husker fra den Tid jeg boede i Aarhus, at der holdtes offentlig Politiret der to Gange om Ugen, og det varede vistnok sjeldent mere end et Par Timers Tid. Af Justitsfager har der i de samme 5 Aar været i Gennemsnit 489, og deres Paadømmelse er ikke sunderlig anstrengende. Endvidere skal den ny Straffedommer være Formand for Søretten. Nu maa jeg beklage, at den Statistikk, som ledsager Forslaget, ikke siger os, hvor mange Søfager der er. Den siger, at de ekstraordinære civile Sagers Antal har været gennemsnitlig 399, men dette Tal specificeres ikke nærmere, og man ved ikke, hvor mange af disse Sager der er Søfager. Jeg ved, at der i Aarhus er meget faa Søfager. Det kan være, at der, naar der blev oprettet en særlig Søret, maaftte kunde blive nogle flere, idet man har været noget forbeholden med at rejse Søfager ved den sædvanlige Domstol, hvor man ikke ventede at kunne faa tilstrækkelig sagkyndig Paadømmelse af disse Sager. Af Statistikken fremgaar det, at af Søforklaringer har der kun været 5. Nu har ganske vist Søforklaringer og Søfager ikke ret meget med hinanden at gøre, men det forekommer mig at tyde hen paa, hvad jeg tror at kunne erindre om Forholdene i Aarhus, at Søfagernes Antal kun er meget ringe. Saa har man henlagt nogle Fogedforretninger til den ny Straffedommer. Men der havde det ogsaa været heldigt, om Regeringen havde ledsaget Forslaget med en specificeret Angivelse af Fogedforretningernes Antal, som sættes til gennemsnitlig 2,425, saaledes at man i alt Fald kunde faa at vide, hvor mange af dem, som have været i de sidste Aar, der vil være at henlægge til den ny Straffedommer. Paa Grundlag heraf kunde man danne sig et Skøn over, hvilket Arbejde han vil komme til at bestride. — Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man ønsker, at Straffedommerens og Politimesterforretningerne ikke samles hos een Embedsmand. Det er rigtigt, og det er ogsaa det Standpunkt, som dette Ting har hævdet, men der kan dog finde en Forde-ling Sted af de Forretninger, som nu ere henlagte til Byfogden og By- og Raadstuefriveren i Aarhus, uden at man trænger dette Princip, en Fordeling, som vil lette Byrden betydelig mere for den gamle Embedsmand, og med det samme give den ny Embedsmand mere at bestille i det 2den Klasse's Embede, han har, og for hvilket han skal oppebære en Gage af 5,200 Kr.